

blevet sendt over til trafikministeren. Jeg ved ikke, om det er en kærkommen gave at få, men det er i hvert fald lykkedes finansministeren at komme af med det, og trafikministeren har så fået det.

Der har jo, som det har været nævnt i den offentlige debat, været rejst en del problemområder vedrørende minimetroprojektet. Der har ikke mindst i de seneste måneder været sat spørgsmålstegn både ved økonomien, ved anlæg af baner og stationer og ved teknikken i selve togprojektet.

Men inden jeg går ind på de enkelte områder, vil jeg gerne allerførst slå en ting fast: Venstre har sammen med andre partier indgået en aftale med regeringen om dette projekt, og Venstre har ikke for vane at løbe fra sine aftaler, og det gælder også i denne sag. Men Venstre har lige fra begyndelsen gjort det fuldstændig klart, at det er regeringen, der har ansvaret for, at økonomien holder som aftalt, og ansvaret for, at teknikken er i orden, herunder også sikkerheden. Dette ansvar er jeg sikker på at regeringen er sig fuldt bevidst, også selv om den ansvarlige minister blev en anden efter regeringsskiftet. Vi vil i alt fald holde den til enhver tid værende minister fast på ansvaret.

Inden jeg herefter vender mig til det mere specifikke, vil jeg gerne kvittere for ministerens tilsagn om give Folketinget og Folketingets Trafikudvalg mere information og lejlighedsvis også mere grundige redegørelser. Der er ingen tvivl om, at en del af årsagen til den løbende debat i nogle tilfælde skyldes manglende information og oplysninger, og det gælder både med hensyn til Folketinget og med hensyn til offentligheden. Derfor er det meget vigtigt, at der rettes op på den side af sagen.

Og så til det mere specifikke. Vi har forstået på regeringen, at økonomien holder med de forbehold, man selvsagt må tage om grundsalg m.v. Vi har også forstået på regeringen, at vi kan være trygge ved den tekniske løsning med det førerløse tog trods de betænkeligheder, der har været rejst. Og hvad angår sikkerheden, er der en løbende kontrol med tysk og norsk uafhængig ekspertise som medvirkende partner. Det er selvfølgelig godt, men spørgsmålet om nødudgange og fugt i skakter rejses alligevel igen og igen.

Fra Venstres side lægger vi selvsagt meget vægt på, at de sikkerhedsmæssige aspekter er helt i orden, og vi sætter pris på, at ministeren drager omsorg herfor. Vi ser også gerne, at de

andre rejste kritikpunkter giver anledning til at foretage en vurdering, om nødvendigt ved hjælp af uafhængig ekspertise, og vi vil ikke på forhånd afvise, at der skal sættes en undersøgelse i gang, hvis det er sådan, at forligspartierne er enige om det.

Jeg ser i dag i Jyllands-Posten, at både Socialdemokratiet og De Radikale sætter spørgsmålstegn ved, om det ambitiøse projekt nogen sinde skal gøres færdigt. Hvis det er sådan, Københavns Amt mener, at projektet ikke skal færdiggøres, må vi selvfølgelig have genforhandlet projektet, men jeg er da noget overrasket over, at Københavns Amt kommer med sådan en udmelding, som har været at læse i Jyllands-Posten i dag.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg var meget glad for at høre, at hr. Svend Heiselberg ikke i enhver situation har tænkt sig at afvise at lave en undersøgelse af, hvad det egentlig er, der foregår, men jeg undrer mig over, at hr. Svend Heiselberg står og siger, at regeringen og regeringen alene har ansvaret. Selvfølgelig har den ikke det. Det har forligspartierne og Folketingets flertal, og det er lige præcis derfor, at det er nødvendigt med en sådan debat.

Jeg vil godt spørge: Hvor meget skal der til? Hvor meget dokumentation, hvor mange påpegninger af svagheder i dette system skal der til, før Venstre – og hele Venstre, for enkeltmedlemmer i Venstre mener det jo – også mener, det er nødvendigt med en uvildig undersøgelse? Hvad skal der til? På hvilken måde kan vi påvise det, og hvor store dokumenter skal vi lægge på bordet, før også Venstre synes, det er nødvendigt at undersøge sagen?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er i forlængelse af fru Jette Gottliebs spørgsmål.

Jeg har stillet denne forespørgsel, fordi jeg ikke er interesseret i, at der skal stå på min gravsten, at jeg havde ret. Jeg vil gerne undgå den dér gravsten, og jeg vil sige til forligspartierne, at der jo heller ikke er meget glæde ved, at der står på deres gravsten, at de fulgte reglerne, og så kørte det i øvrigt ud over sporet. Jeg kan sige, at dér er byen neutral, altså lukket nu, for nu ved vi de her ting.